

Dodatek C KAROL GRADISON FINNEY Biograficzny zarys

Syn weterana Wojny Rewolucyjnej C.G.Finney urodził się 29 sierpnia 1792 roku w Warren w Connecticut. Jego brak religijnej edukacji i wychowania był rezultatem ogólnego odrzucania chrześcijaństwa i biblijnej nauki w Ameryce w czasie trwania wojny. Było co prawda przebudzenie w 1800 roku, ale Finney nie był wychowany w chrześcijańskim domu. Nigdy nie słyszał modlitwy w ojcowskim domu. Jego ojciec został chrześcijaninem po tym, jak dorosły Finney przedstawił mu Ewangelię. Finney był bardzo obdarowany intelektualnie, kulturalnie i fizycznie. W większości samouk, został nauczycielem w szkole. Kiedy miał 26 lat został uczniem w prawniczym biurze Beniamina Wrighta w Adams, w stanie Nowy Jork. Opowiadał, że mógł studiować prawo niezależnie i egzamin adwokacki zdał w ciągu dwóch lat. Zajęło mu to połowę czasu, mniej niż gdyby uczęszczał do Yale. Podczas nauki przed swoim egzaminem adwokackim przy przygotowaniu przypadków sądowych, Finney odkrył, że amerykańskie prawo zostało oparte na Biblii. Amerykańskie prawo odwoływało się do Biblii jako do absolutnego standardu prawniczego. Tak więc kupił sobie swoją pierwszą Biblię, która pomogła mu studiować prawo. Szczegółowo przeglądał każdy biblijny odnośnik w swojej książce prawniczej, w ich prawidłowym biblijnym kontekście. Te prawnicze studia z jednej strony, a Biblii z drugiej, przekonały go, że Biblia jest prawdziwym Słowem Bożym. Jego życie balansowało. Wiedział, jakie potrzeby towarzyszą jego stanowi duszy. Albo pójdzie do Chrystusa po zbawienie, albo będzie kontynuować światowe i samolubne życie zasługując na Boży Sąd. Finney był znany w Adams jako ten, który pogardza religią mimo, że wykorzystując swój muzyczny talent dyrygował w kościele chórem młodych ludzi. Czasami uczęszczał na zgromadzenia modlitewne. Pastor jednak powiedział, że stracił nadzieję na nawrócenie Finney'a. Niemniej jednak Słowo i Duch Boga wykonywało swoją pracę. W październiku 1821 roku, oddał dobrowolnie i całkowicie swoje życie Jezusowi Chrystusowi. Przyjął Go jako swojego Pana i Zbawiciela. Postanowił zrezygnować z praktyki prawniczej dla Chrystusa. Teologiczne zrozumienie Finney'a szybko wzrastało przez czytanie Biblii, a także przez częste modlitwy i gorące dyskusje ze swoim super-kalwinistycznym pastorem George Gale, który ukończył Princeton. Gale i Finney zaangażowali się w potężne dysputy teologiczne. W końcu Gale przyjął poglądy Finney'a, chociaż parę lat później.

Karol Finney otrzymał licencję pastora w grudniu 1823 roku, w wieku 31 lat. Został presbiteriańskim misjonarzem, podróżował przez Zachodni Dystrykt stanu Nowy Jork. Przebudzenia od razu zaczęły towarzyszyć jego zwiastowaniu. Mając przygotowanie prawnicze mówił o Bożym wyroku przeciwko grzesznikom. Oczekiwał od ludzi, że będą pokutowali ze swoich grzechów i opowiedzą się natychmiast po Bożej stronie. Zwiastował o Bożej sprawiedliwości w Jego miłości. Wyjaśniał cel pokuty i wielu ludzi reprezentujących różne warstwy społeczne stawało się chrześcijanami.

W 1824 roku poślubił Lidie Andrews. Wkrótce po ich ślubie z powodu przebudzenia jakie wybuchło w rezultacie jego zwiastowania, musieli się rozstać na sześć miesięcy. Lidia zmarła w 1847 roku. Potem poślubił wdowę Elisabeth F. Atkison, kobietę która bardzo pomagała mu w zaspakajaniu potrzeb w jego przebudzeniach. Jego trzecia żona Rebecca Rayl przeżyła go żyjąc do 1907 roku. Sukcesy Finney'a w promowaniu przebudzenia skłoniły go do napisania serii lektur, które złożyły się na słynną książkę „Lektury przebudzenia w religii”. Tę książkę sprzedano w milionach egzemplarzy, pozostawała ona w druku prawie przez 150 lat. Została przetłumaczona na inne języki. Te lektury i „Autobiografia” inspirowały przebudzenia na całym świecie. Kiedy jego „Przebudzenie w religii” zostało opublikowane w Anglii, to wybuchło tam prawie natychmiast przebudzenie po zastosowaniu zawartych w nich zasad. Angielscy działacze kościoła, nakłonili go, aby odbył dwie przebudzeniowe podróże po Zjednoczonym Królestwie. I tu ujrzał te same sukcesy co w Ameryce.

Jest udokumentowane, że szczegóły zawarte w jego książce o przebudzeniach i jego metody, zainspirowały wielkie przebudzenie w Chinach. Zasady Finney'a mogą przynieść ten sam rezultat i dzisiaj, kiedy posłuszni Duchowi Świętemu ludzie będą czytać i zastosują prawdy biblijne, które odkrył i pokazał Finney w nowy, wyzywający sposób. Tak jak pewien stary norweski ewangelista zawsze radził: „Strzeż przebudzeniowego ognia w twoim sercu, czytaj z Dziejów Apostolskich i Karola Finney'a codziennie”. Jedno z najśłynniejszych przebudzeń Finney'a było w Rochester, w stanie Nowy Jork w 1830 roku. O tym przebudzeniu wielki kaznodzieja Lymman Beecher, powiedział: „Było to największe działanie Boga i największe przebudzenie w religii, jakie świat kiedykolwiek widział w tak krótkim czasie. Sto tysięcy ludzi opowiadało się za przyłączeniem do kościoła. Było to coś nieporównywalnego w historii kościoła i postępu religii”. Beecher raz przeciwstawił się pracy Finney'a mówiąc: „Myślisz, że przyjedziesz do Connecticut i weźmiesz płomień ognia do Bostonu. Jeżeli jednak zamierzysz, to jako żyje Pan, spotkam się z tobą na granicy stanu. Wezmę artylerzystów i będę ostrzeliwać każdy cal twojej drogi do Bostonu i będę walczył z tobą”. Później Finney i Beecher blisko ze sobą współpracowali nad przebudzeniem w Bostonie. Porównywał on życzliwie Finney'a z jednym ze współczesnych im A.Neltonem mówiąc; „Nelton zastawił sieci na grzeszników, Finney ujeździł ich kawaleryjską szarżą”.

Oprócz swojej przebudzeniowej pracy, Finney był trzy razy pastorem. W 1833 roku był pastorem Chatam Street Chapel w mieście Nowy Jork. W 1835 roku podzielił swój czas pomiędzy nauczanie w Oberlin College w Oberlin, w stanie Ohio (w szkole, którą pomógł założyć) i służbę pastora w Brodway Tabernacle w mieście Nowy Jork (w budynku, który pomógł zaprojektować). W 1837 roku został pastorem w Kościele Kongregacyjnym w Oberlin. To stanowisko piastował przez następne 35 lat.

Finney stał się sławny, kiedy był jeszcze młodym człowiekiem. Później sławę uzyskał jako systematyczny teolog. Wyniki swojego zwiastowania udowadniał teologiczną pracą. Ludzie zostawali chrześcijanami, kiedy słyszeli go głoszącego kazania. Obliczono, że 85% nawróconych przez niego ludzi, pozostawało gorliwymi w wyznawaniu swojej wiary. Podobnie tysiące ludzi, którzy zaczęli studiować jego teologię w swojej służbie uzyskało podobne efekty. Czy to byli ewangeliscy, kaznodzieje, pastory czy zwyczajni ludzie, chcieli być posłuszni Bożemu zawołaniu o ewangelizację świata. Jego lektury na temat teologii są nadal dostępne w dwóch książkach: „Serce prawdy” i „Teologia Systematyczna”. Zostały one wydane przez Bethany House. „Serce prawdy” powinna być czytana najpierw. Czytanie zbioru kazań Finney'a zawartych w „Zasadach zwycięstwa”, „Zasadach wolności” i „Zasadach świętości”, jest najlepszym wprowadzeniem do jego przemyśleń zarówno odnośnie biblijnych jak i teologicznych tematów. Większość z wczesnych jego naśladowców dowiadywało się o nim najpierw z jego kazań i tak duchowo przygotowani, mocowali się z jego „Systematyczną teologią”. Takie też może być nasze podejście dzisiaj.

Moja edukacja teologiczna tak odedukowała mnie od podstawowych pojęć, że kiedy pierwszy raz zacząłem czytać jego „Teologię Systematyczną”, to nie rozumiałem jej. Nie stało się to wcześniej, zanim nie przeczytałem wielu jego kazań. W modlitwie otrzymywałem pomoc Ducha Świętego tak, że zajaśniało mi światło. Trud studiowania teologii Finney'a był wart kosztów. Wydawca jednego z angielskich wydań lektur Finney'a o systematycznej teologii napisał: „Wydawca śmiało wyznaje, że kiedy był studentem, to chętnie zamieniłby pół swojej biblioteki na możliwość uważnego przeczytania jednej z tych lektur. Nie może on powstrzymać się od wyrażenia tego przekonania, aby żaden młody człowiek nie żałował nabycia i uważnego przeczytania lektur pana Finney'a”.

Modlitwa była jedną z najważniejszych przyczyn sukcesów Finney'a. Wszystko czynił w oparciu o duchową modlitwę. Modlił się o Boże prowadzenie przy czytaniu Pisma, głoszeniu kazań, pisaniu pracy ewangelizacyjnej, a nawet w swoje modlitwy. Kiedy Finney wykładał w Oberlin College, jeden ze

studentów zadał mu pytanie odnośnie wersetu z Biblii. Finney wyznał, że nie zna odpowiedzi. Natychmiast padł na kolana w modlitwie przed klasą. Następnie wstał z jaśniejącą twarzą dając odpowiedź, którą Pan mu objawił. Kiedy ze względu na duchowy stan studentów, tematy zajęć były odkładane, niektóre klasy miały spotkania modlitewne. Innym razem mógł on wchodzić do pokoju studentów na prywatną modlitwę z nimi. Finney usługiwał jako prezydent Oberlin College od 1851 do 1866 roku. Jego obecność tam od początku zapewniła temu miejscu sukces. Studenci chcieli się uczyć od niego jak wykonywać pracę ewangelizacyjną. Od początku istnienia Collegu utrzymywał on, że czarnym i kobietom trzeba przyznać równe prawa. College w Oberlin był niezwykłą koedukacyjną placówką tego typu w Ameryce. Jego popularność nadal była mocna w 1851 roku. W pierwszym roku jego prezydentury, liczba tych, którzy tam wstąpili wzrosła z szybkością rakiety z 571 do 1070 studentów. Finney był silny i ruchliwy do końca swojego życia. Zrezygnował ze stanowiska pastora krótko przed swoją śmiercią. Jednak okazjonalnie kontynuował swoje nauczanie do śmierci na atak serca 16 sierpnia 1875 roku.

Zostałem biblijnie wierzącym chrześcijaninem po przeczytaniu kilku książek Karola Finney'a. Znalazłem w nich odpowiedzi na pewne teologiczne zagadnienia, które przygniatały mnie. W tym samym czasie studiowałem prace Francisa A. Schaeffera. Jego pisma dały mi odpowiedzi na pewne skomplikowane zagadnienia filozoficzne. Moje zbawienie zależy od miłującego Boga, który posłał Swojego Syna, aby wybawić mnie od grzechu i Swojego Ducha Świętego, który wprowadza mnie w prawdę Jego Słowa.

Dziękuję Bogu za pisma Karola Finney'a i Francisa Schaeffera. Wierzę, że zarówno jeden jak i drugi, zostali wezwani przez Boga, aby stać się mężami swoich czasów. Każdy z nich był wielkim obrońcą ewangelicznego chrześcijaństwa w swojej epoce. Ich praca pozostawiła trwały ślad przez zbawienie wielu ludzi.

Tacy ludzie jak Gordon Olson - spędził życie badając idee C.Finney'a czyniąc je dostępnymi dla innych w zrozumiały sposób. Organizacje takie jak Bethany Fellowship, silnie przypominają, że obstają przy biblijnych i teologicznych zasadach C.Finney'a i stosują je w praktyczny sposób. LA'bri Fellowship przechowuje ostatni pamiątnik Francisa Schaeffera i jego praca będzie także kontynuowana.

Jeżeli poświęcimy czas na studiowanie pism tych dwóch wielkich myślicieli chrześcijańskich i zastosujemy to, czego się nauczyliśmy od nich (tak, aby każdy z nich poprawił nasze myślenie), wtedy rozwinie nasze zrozumienie chrześcijańskiej Ewangelii. W takiej pełni Duch Święty będzie błogosławił nasze wysiłki dla Królestwa Bożego i pozyskiwania dusz.

Kiedy studiujemy Biblię i Teologię, aby przygotować się do naszej służby, nie pozwólmy wypchnąć się na bok z centralnego miejsca modlitwy w podtrzymywaniu naszej społeczności z Bogiem.

Finney ostrzega nas: „Jestem przekonany, że nic nie jest w całej chrześcijańskiej religii tak trudnego i tak rzadko osiągalnego jak modlitewne serce. Bez tego jesteś słaby, jak cała słabość jest sama przez się. Jeżeli stracisz swojego ducha modlitwy, to niczego nie uczynisz, chociaż masz intelektualną wiedzę anioła. Jeżeli stracisz swoją duchowość, to najlepiej zatrzymaj się. Zakończ przygotowania w środku. Pokutuj i zawróć do Boga lub odejdz i znajdź sobie inne zajęcie. Nie mogę przypatrywać się najbardziej obrzydliwym i wstrętnym obiektom, jakimi są ziemsko-myślący usługujący. Niech błogosławiony Pan uchroni swój drogi kościół od przewodnictwa i wpływu ludzi, którzy nie wiedzą, co to jest modlitwa”.

w imieniu Jego Królestwa

L.G.Parkhurst